

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 267.766 van 22 september 2026
in de zaak A. 241.681/XII-9954**

In zake : F.R.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jef Van Steenbergen
kantoor houdend te 2380 Ravels
Klein Ravels 142
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kristien Vanderheiden
kantoor houdend te 3000 Leuven
Diestsevest 47/001
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 12 april 2024, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van het Agentschap voor Natuur en Bos van 8 februari 2024 houdende afwijzing van het bestuurlijk beroep, ingesteld tegen de beslissing van de arrondissementscommissaris van Antwerpen van 10 november 2022, waarbij aan verzoeker het jachtverlof voor het seizoen 2022-2023 wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. Verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 juni 2026.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Uschi Steurs, die *loco* advocaat Jef Van Steenberghe verschijnt voor verzoeker en advocaat Niels Tritsmans, die *loco* advocaat Kristien Vanderheiden verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker dient een aanvraag in voor het verkrijgen van een jachtverlof voor het jachtseizoen 2022-2023.

3.2. De arrondissementscommissaris weigert op 10 november 2022 om het jachtverlof uit te reiken.

3.3. Tegen deze beslissing stelt verzoeker beroep in bij het Agentschap voor Natuur en Bos.

3.4. Op 7 april 2023 brengt de procureur des Konings een ongunstig advies uit.

3.5. De arrondissementscommissaris verleent op 10 mei 2023 eveneens een ongunstig advies. Hij stelt:

“Deze weigering is gebaseerd op het feit dat betrokkene op 21 oktober 2019 werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden met uitstel gedurende 3 jaar en een geldboete van 50 euro wegens een faillissementsmisdrijf. Uit deze veroordeling blijkt een gebrek aan verantwoordelijkheidszin in hoofde van betrokkene, die zich zonder enige geldige reden onttrok aan zijn wettelijke verplichtingen. Desondanks dat de uitstelperiode intussen is afgelopen, is deze veroordeling thans nog voldoende actueel. Hiernaast beschik ik momenteel ook over geen enkel element waardoor ik destijds anders over het jachtverlof van betrokkene zou beslissen. Tot op heden blijf ik dus nog steeds achter de weigering van betrokkene zijn jachtverlof voor het seizoen 2022-2023 staan. Bovendien bestaat mijn beleid hierin dat bij dergelijk gebrek aan verantwoordelijkheidszin het jachtverlof wordt geweigerd op grond van artikel 14, 3° van het jachtadministratiebesluit. Aangezien een jager zich doorgaans zonder controle van de overheidsinstanties vrijelijk met vuurwapens mag bewegen op zijn jachtterreinen, besluit ik dat hij door zijn gedragingen het noodzakelijk vertrouwen van de vergunningverlenende overheid niet meer geniet. Ik kan dan ook geen positief advies verlenen bij het door de heer R. ingestelde beroep tegen de weigering van zijn jachtverlof voor het seizoen 2022-2023”.

3.6. Op 8 februari 2024 verwerpt het Agentschap voor Natuur en Bos het bestuurlijk beroep van verzoeker.

Dit is de bestreden beslissing. Ze steunt op de volgende motieven:

“Overeenkomstig artikel 16, § 2 van het Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014 heeft het Agentschap van Natuur en Bos op 10/05/2023 een gemotiveerd advies over het beroepschrift ontvangen van de bevoegde arrondissementcommissaris van de provincie Antwerpen.

De arrondissementscommissaris verwijst in zijn advies naar artikel 14,3° van het Jachtadministratiebesluit en weigert het jachtverlof af te leveren aan personen van wie slecht gedrag, geestestoestand of vorig gedrag laat vermoeden dat ze een slecht gebruik van wapens kunnen maken. Hij stelt dat het faillissementsmisdrijf waarvoor uw client tot drie jaar cel veroordeeld werd met uitstel nog actueel genoeg is en blijk geeft van een gebrek aan verantwoordelijkheidszin. Aangezien een jager zich doorgaans zonder controle van de overheidsinstanties vrijelijk met vuurwapens mag bewegen op zijn jachtterreinen, besluit hij dat uw client door zijn gedragingen het

noodzakelijk vertrouwen van de vergunningverlenende overheid niet meer geniet. De arrondissementscommissaris geeft een ongunstig advies.

-Overeenkomstig artikel 16, § 2 van het Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014 heeft het Agentschap voor Natuur en Bos op 10/05/2023 eveneens een advies over het beroepsschrift ontvangen van de Procureur des Konings van Antwerpen. De procureur treedt de beslissing van de arrondissementscommissaris bij en deelt mee dat op het strafblad van uw cliënt 7 veroordelingen staan. De meest recente veroordeling (faillis[s]ementsmisdrijf) getuigt van een gebrek aan verantwoordelijkheidszin. Een dergelijke houding tast het vertrouwen aan dat de overheid in bezitters van vergunningsplichtige vuurwapens moet kunnen stellen. Ook de Procureur des Konings van Antwerpen geeft een ongunstig advies.

Gelet op bovenstaande elementen wordt voor het jachtseizoen 2022-2023 het beroep van uw cliënt tegen de weigering van zijn jachtverlof niet ingewilligd. Ik wil een bijkomend duidelijk signaal geven dat uw cliënt zich als jager bewust dient te zijn van de verantwoordelijkheid die men als houder van een jachtverlof draagt en de noodzakelijkheid om daar voorzichtig mee om te springen.”

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie nopens het actueel belang van verzoeker

4. De verwerende partij werpt op dat de bestreden beslissing betrekking heeft op het voorbije jachtseizoen 2022-2023 en dat verzoeker niet toelicht welk belang hij actueel nog heeft bij de vernietiging van deze beslissing.

5. In zijn memorie van wederantwoord repliceert verzoeker dat uit artikel 16, § 3, van het besluit van de Vlaamse regering van 25 april 2014 ‘houdende de administratieve organisatie van de jacht in het Vlaamse Gewest’ (hierna: Jachtadministratiebesluit) volgt dat als een beroep tegen de weigering van een jachtverlof wordt ingewilligd, de reden voor die weigering bij een volgende aanvraag niet opnieuw kan worden ingeroepen. Bijgevolg meent verzoeker dat hij er belang bij heeft om, met het oog op eventuele latere aanvragen voor jachtverloven, vastgesteld te zien dat de redenen waarop de thans bestreden weigering van het jachtverlof werd gesteund, niet deugdelijk zijn.

Voorts wijst verzoeker erop dat hij vanaf de initiële weigeringsbeslissing van de arrondissementscommissaris van 10 november 2022, gedurende lange tijd niet

heeft kunnen jagen en dat hij daardoor schade heeft geleden die voor vergoeding in aanmerking komt indien de bestreden beslissing wordt vernietigd.

6. In haar laatste memorie volhardt de verwerende partij in haar standpunt.

Beoordeling

7. Het jachtseizoen 2022-2023 waarvoor verzoeker een jachtverlof wenste te verkrijgen is definitief gesloten. Aldus had de bestreden beslissing een in de tijd beperkte uitwerking. Uit niets blijkt evenwel dat de wetgever een dergelijke, kortlopende, beslissing uit het annulatiecontentieux heeft uitgesloten of heeft willen uitsluiten. Opdat het beroep ertegen ontvankelijk zou zijn, is wel vereist dat de vernietiging verzoeker een direct tastbaar en daadwerkelijk voordeel bijbrengt.

8. Artikel 16, § 3, van het Jachtadministratiebesluit bepaalt dat als een beroep tegen een weigering of een intrekking van een jachtverlof of een jachtvergunning wordt ingewilligd, de reden waarop de weigering of de intrekking gebaseerd was, in de toekomst niet opnieuw aanleiding kan geven tot een weigering of een intrekking van een jachtverlof of een jachtvergunning.

Het is niet uitgesloten dat de feiten die aan de basis liggen van de weigering van het jachtverlof voor het jachtseizoen 2022-2023 door de verwerende partij opnieuw in aanmerking zullen worden genomen bij de beoordeling van een gebeurlijke aanvraag door verzoeker van een jachtverlof voor een nieuw jachtseizoen. In het licht van artikel 16, § 3, van het Jachtadministratiebesluit heeft verzoeker er belang bij, met het oog op de behandeling van een volgende aanvraag van een jachtverlof, vastgesteld te zien dat de motieven waarop de thans bestreden weigering van het jachtverlof werd gesteund, niet deugdelijk zijn. Bijgevolg beoogt verzoeker méér dan de eenvoudige vaststelling van een onwettigheid en is zijn belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing nog steeds actueel.

9. De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van het vierde onderdeel van het vierde middel

Standpunt van de partijen

10. In het vierde middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 14, 3°, en 16, § 1, van het Jachtadministratiebesluit, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, van de hoorplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

In het vierde onderdeel van het middel stelt verzoeker dat aangenomen moet worden dat het jachtverlof geweigerd werd op grond van artikel 14, 3°, van het Jachtadministratiebesluit, waarin wordt bepaald dat het jachtverlof geweigerd kan worden aan personen wier slecht gedrag, geestestoestand of vorig gedrag laat veronderstellen dat ze een slecht gebruik van wapens kunnen maken. In voorliggend geval bevat de bestreden beslissing echter geen “deugdelijke en behoorlijke motivering [...] aangaande welke feiten en/of gedragingen in het nadeel van verzoeker in aanmerking worden genomen”, noch een verklaring “hoe en waarom [...] de in aanmerking genomen feiten en gedragingen, ertoe kunnen leiden dat verzoeker een slecht gebruik zou maken van zijn jachtwapens”.

11. De verwerende partij antwoordt:

“De arrondissementscommissaris heeft op basis van artikel 14, 3° van het Jachtadministratiebesluit gebruik gemaakt van zijn discretionaire bevoegdheid. In zijn advies in graad van beroep wijst hij in het bijzonder op de veroordeling wegens een faillissementsmisdrijf, waaruit volgens hem kan worden afgeleid dat de verzoekende partij geen blijk geeft van verantwoordelijkheidszin en daardoor zichzelf en de anderen in gevaar brengt.

Artikel 14, 3° Jachtadministratiebesluit vereist evenwel niet dat de aangehaalde feiten of veroordelingen enkel gepaard zouden gaan met inbreuken op jachtregelgeving dan wel fysiek geweld. De bedoeling

van dit artikel is namelijk om bij de afgifte van een jachtverlof een ruimere beleidsmarge voor de arrondissementscommissaris te voorzien en dit ongeacht de correlatie met jachtmisdrijven. Er kan ook gesteund worden op de algemene gedragstoestand van de aanvrager van een jachtverlof.

Uit de veroordeling wegens faillissementsmisdrijf kan wel degelijk worden afgeleid dat een slecht gebruik van wapens zou kunnen in hoofde van de verzoekende partij omdat het aantoonde dat de verzoekende partij zich zonder wettige reden onttrekt aan zijn wettelijke verplichtingen.”

12. In zijn memorie van wederantwoord dupliceert verzoeker dat het advies van de arrondissementscommissaris niet in de bestreden beslissing werd opgenomen, zodat het niet kan dienen als motivering ervan. Voorts benadrukt verzoeker dat uit een veroordeling wegens een faillissementsmisdrijf niet kan worden afgeleid dat hij zijn jachtwapens slecht zal gebruiken.

13. De verwerende partij wijst er in haar laatste memorie op dat de veroordeling die verzoeker op 21 oktober 2019 heeft opgelopen, en de eraan gekoppelde proefperiode die liep tot 22 oktober 2022, van zeer recente datum is, dat het gunstig verloop van die proefperiode niet leidt tot het behoud van een blanco strafblad, dat de bestreden beslissing niet uitdrukkelijk steunt op voormelde veroordeling maar op “maar liefst zeven veroordelingen” van verzoeker, dat artikel 14, 3°, van het Jachtadministratiebesluit een ruime beoordelingsvrijheid aan het bestuur toekent waardoor “een weigering ook gesteund kan zijn op de algemene gedragstoestand van de aanvrager en aldus ook de verantwoordelijkheidszin van de aanvrager en de mate waarin hij zichzelf en anderen mogelijks in gevaar brengt”. De verwerende partij besluit dat er “logischerwijze” geen jachtvergunning wordt afgeleverd aan een “bij herhaling veroordeelde delinquent”.

14. Verzoeker herhaalt in zijn laatste memorie dat de in de bestreden beslissing aangehaalde veroordelingen niet toelaten te veronderstellen dat hij een verkeerd gebruik zou maken van zijn wapens, terwijl artikel 14, 3°, van het Jachtadministratiebesluit uitdrukkelijk bepaalt dat het jachtverlof slechts geweigerd kan worden op grond van de deugdelijke veronderstelling dat de betrokkene een slecht gebruik van de wapens zal kunnen maken.

Beoordeling

15. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere bestuurshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. Bij de beoordeling van de naleving van de materiële motiveringsplicht is de Raad van State niet bevoegd om zijn oordeel omtrent de feiten in de plaats te stellen van het oordeel van het bestuur. Hij is enkel bevoegd om desgevraagd na te gaan of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot zijn besluit is kunnen komen. Voorts mag enkel met de formeel uitgedrukte motieven rekening worden gehouden.

16. Het jachtverlof is aan verzoeker geweigerd op grond van het volgende determinerende motief:

“De procureur treedt de beslissing van de arrondissementscommissaris bij en deelt mee dat op het strafblad van [verzoeker] 7 veroordelingen staan. De meest recente veroordeling (faillissementsmisdrijf) getuigt van een gebrek aan verantwoordelijkheidszin. Een dergelijke houding tast het vertrouwen aan dat de overheid in bezitters van vergunningsplichtige vuurwapens moet kunnen stellen”.

Het Agentschap voor Natuur en Bos verduidelijkt daarbij dat het met de bestreden beslissing een “duidelijk signaal” wil geven dat verzoeker “zich als jager bewust dient te zijn van de verantwoordelijkheid die men als houder van een jachtverlof draagt en de noodzakelijkheid om daar voorzichtig mee om te springen”.

17. Overeenkomstig artikel 14, 3°, van het Jachtadministratiebesluit kan de arrondissementscommissaris, desgevallend het Agentschap voor Natuur en Bos als beroepsinstantie tegen de beslissing van de arrondissementscommissaris, weigeren om een jachtverlof af te leveren aan “de personen van wie slecht gedrag,

geestestoestand of vorig gedrag laat veronderstellen dat ze een slecht gebruik van wapens kunnen maken”.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoeker een gebrek aan verantwoordelijkheidszin wordt toegeschreven dat uitsluitend wordt gebaseerd op het feit dat hij op 21 oktober 2019 door de correctionele rechtbank te Antwerpen, afdeling Turnhout, veroordeeld werd wegens een faillissementsmisdrijf (geen medewerking verleend aan de curatoren). Het verweer als zou de weigering van het jachtverlof steunen op het “gevuld strafblad” van verzoeker waarop “maar liefst zeven veroordelingen” worden vermeld, vindt geen steun in de bestreden beslissing, noch in de stukken van het administratief dossier.

18. De veroordeling wegens een faillissementsmisdrijf is volkomen vreemd aan de jacht en/of het wapenbezit van verzoeker. Bij de beoordeling van de vraag of een persoon een verkeerd gebruik van wapens zou kunnen maken, mag de verwerende partij in beginsel ook rekening houden met feiten en gedragingen die vreemd zijn aan de jacht en/of het wapenbezit. Dit betekent evenwel niet dat zij, zonder nader individueel onderzoek, uit het louter gegeven dat de betrokkene dergelijke feiten en gedragingen heeft gepleegd, mag besluiten dat zijn gedrag of geestestoestand laat veronderstellen dat hij een verkeerd gebruik van wapens kan maken.

In voorliggend geval heeft de verwerende partij het gebrek aan vertrouwen in het wapenbezit enkel afgeleid uit de veroordeling die verzoeker heeft opgelopen wegens een faillissementsmisdrijf. De bestreden beslissing bevat geen enkel concreet element aangaande de persoonlijkheid en/of ingesteldheid van verzoeker dat in redelijkheid toelaat te veronderstellen dat hij een slecht gebruik van het jachtwapen zou kunnen maken.

De weigering van het jachtverlof steunt bijgevolg niet op deugdelijke en draagkrachtige motieven.

19. Het vierde middelonderdeel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van het Agentschap voor Natuur en Bos van 8 februari 2024 houdende afwijzing van het bestuurlijk beroep, ingesteld tegen de beslissing van de arrondissementscommissaris van Antwerpen van 10 november 2022, waarbij aan verzoeker het jachtverlof voor het seizoen 2022-2023 wordt geweigerd.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 24 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 770 euro, die verschuldigd is aan verzoeker.

Dit arrest is uitgesproken op tweeëntwintig september tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Chantal Bamps	kamervoorzitter,
Peter Sourbron	staatsraad,
Ann Coolsaet	staatsraad,
bijgestaan door	
Ilse Anné,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Ilse Anné

Chantal Bamps